

Indien niet anders aangegeven komen Bijbelcitataten uit de NBG51.¹

woensdag 1 apr. **Efeziërs 3:17**

'... en dat Christus door het geloof in jullie harten woont, opdat jullie, in liefde geworteld en gefundeerd ...' ^[NCV]

Paulus vervolgt zijn gebed. Hij bidt dat Christus door het geloof in de harten van zijn lezers zou wonen. Wanneer Christus 'door het geloof' in ons hart woont, hebben we vastheid gevonden – als een huis dat is gefundeerd, of als een boom die vast is geworteld en voeding vindt in ... liefde. Agapé dat is Gods liefde die alomvattend en onvoorwaardelijk is.

donderdag 2 apr. **Filippenzen 3:9**

'... en in Hem gevonden word, niet mijn gerechtigheid hebbend, die uit de wet, maar die door het geloof van Christus, de gerechtigheid uit God op grond van het geloof ...' ^[NCV]

Paulus geeft in de voorgaande verzen aan dat hij alles wat hem in het vlees winst was als verbeurd en afval acht, op dat hij Christus zou winnen. ^{Fil.3:1-8} Geen eigen gerechtigheid, maar gerechtigheid door het geloof van Christus.

vrijdag 3 apr. **Kolossenzen 2:7**

'... geworteld en opgebouwd wordend in Hem en bevestigd wordend in het geloof, zoals jullie er in werden onderwezen, daarin overvloeiend in dank.' ^[NCV]

De gelovigen in Kolossenzen werden eraan herinnerd dat zij waren onderwezen 'in het geloof'. De woorden (geworteld, opgebouwd en bevestigd) in het bovenstaande vers duiden op vastheid.

Die vindt een mens niet in eigen ervaringen en gevoelens. Want deze slingeren ons op en neer en zijn niet vast. Alleen op vaste grond kan je bouwen. Vaste grond vinden we in het Woord van God, zoals Paulus ook heeft geschreven: "Want in alles zijn jullie rijk gemaakt in Hem, in alle woord en alle kennis, zoals het getuigenis van Christus werd bevestigd onder jullie, zodat jullie niets te kort schieten, in geen enkel charisma." ^{1Cor.1:5}

Dat maakt dankbaar, blij en ook overvloeiend in dank. Het is niet van onszelf, het is uit Hem!

zaterdag 4 apr. **1 Thessalonicenzen 3:5**

'Toen ook ik het niet meer uithield, zond ik derhalve hem om van jullie geloof te weten of misschien niet degene die uitprobeert jullie uitgeprobeerd heeft en onze moeite tevergeefs geworden is.' ^[NCV]

Paulus voelt zich even verbonden met zijn navolgers in het geloof als een vader met zijn kind. Het feit dat zij in verdrukking verkeren, bedroeft hem. Paulus' geluk en zelfs zijn leven hangt af van hun voortgang in het geloof. Hij verlangt ernaar iets van hen te horen, en hen weer te zien. Timotheüs' verslag vervult hem met vreugde. ^{vs.6-8}

Ook wij kennen verdrukking en lijden in ons leven, maar dat zal ons niet verbazen. Paulus in die tijd leerde de Thessalonicenzen bij voorbaat rekening te houden met verdrukkingen omwille van het geloof. ^{vs.3-4}

Gelukkig mogen wij ook nu weten dat *geloof* ons doet vaststaan op feiten. Wij zijn met Hem verbonden zoals hoofd en lichaam! In Hem hebben we een zekere toekomst. Dat maakt ook ons dankbaar en blij en zelfs overvloeiend in dankzegging.

zondag 5 apr. **Filemon 1:4-6**

'Ik dank mijn God altijd, jou in herinnering brengend in mijn gebeden, horend van jouw liefde die, en het geloof dat jij hebt tot de Heer Jezus en voor alle heiligen, zodat de gemeenschap van jouw geloof, in erkenning van al het goede dat in ons is, werkzaam wordt voor Christus Jezus.' ^[NCV]

¹ Andere vertalingen:

NCV = Nederlandse Concordante Vertaling (Bron: <http://ncv.ebenhaezer.nl/> - © 2014 – NCV).

GES = Geschriften (Bron: <http://geschriften.nl/> - © 2017).

HSV ° Herziene Statenvertaling (© 2010/2016 Stichting HSV)

Dit is een gedeelte uit een persoonlijke brief van Paulus aan zijn vriend Filemon, een van degenen die door hem tot geloof was gekomen.

Filemon was een man van invloed. Eén van zijn slaven, Onesimus, had geld gestolen ^{vs.8} en was weggelopen (vermoedelijk naar Rome). Daar kwam hij in contact met Paulus in de gevangenis en werd gelovig.

Paulus hield van deze jongeman als van een zoon, maar wettelijk was hij het eigendom van Filemon. Het was moeilijk voor Paulus, en ook voor Onesimus, wie vermoedelijk een forse straf te wachten stond voor wat hij gedaan had, maar hij moest teruggaan, en de zaak weer in het reine brengen.

Paulus schrijft deze liefdevolle dankzegging om daarna Filemon te vragen mild te zijn, want de Onesimus die terug keert, is een heel andere persoon dan degene die wegliep. Hij is nu niet slechts slaaf, maar ook een medegelovige in Christus. Onesimus was eerst onbruikbaar en nu bruikbaar!

Wat een geweldig voorbeeld wordt hier getoond, hoe wij als gelovigen, in genade, elkaar mogen aanzien. Paulus predikt in deze brief een goedbericht, nl. dat de mens, door geloof, van binnenuit verandert door het horen van het woord!

maandag 6 apr. **Exodus 12:3^b en 6**

'... Op de tiende [dag] van deze maand moet ieder voor zich een lam per familie nemen, een lam per gezin. (...) U moet het in bewaring houden tot de veertiende dag van deze maand, en (...) Israël zal het slachten tegen het vallen van de avond.' ^[HSV]

Dit hoofdstuk beschrijft hoe de Heer het Joodse Pèsach [Pasen] instelt. Dit eerste Pèsach, maar ook de latere Pèsach-'vieringen' wijzen naar het offer van de Heer Jezus Christus.

Eerst werd Hij (als Koning rijdend op een ezelsveulen) door Zijn volk juichend en zegend Jeruzalem binnengehaald. ^{Matth. 21:9, naar Zach.9:9} Slechts enkele dagen later zou Hij (Die zonder zonde was) gedood worden. Hij was het 'Paaslam' [Grieks: Pascha] dat voor ons geslacht werd. ^{1Cor.5:7}

Lang vóór Zijn kruisdood stelde God het Pèsach al in. Tóen betekende het bloed van het lam (aan hun deurposten gesmeerd) voor Israël, dat het leven van hun eerstgeborenen gespaard werd. ^{Ex.12:23} En later, toen Hij Zelf mens was geworden, werd Hij het offerlam. Hij werd de Redder van de wereld, de Redder van alle mensen. ^{Joh.4:42, 1Tim.4:10}

Wat een demonstratie van Gods liefde en wijsheid spreekt daaruit.

Heer, dank U wel!

dinsdag 7 apr. **Filippenzen 2:8**

'... verootmoedigde Hij Zichzelf, gehoorzaam wordend tot aan de dood, ja, de dood van het kruis.' ^[NCV]

Christus Jezus was in de vorm van God, maar Hij maakte Zich leeg en nam de *vorm van een slaaf* aan. En in [de] gelijkenis van [de] mens geworden *verootmoedigde* Hij Zichzelf en werd *gehoorzaam* tot aan de dood, ja, de *dood van het kruis!* ^{Fil.2:5-8}

Met deze dood heeft Christus de vloek van de Thora gedragen. (De Thora, die de mens veroordeelt, als deze niet álles doet, wat daarin geschreven staat). ^{Gal.3:10}

Galaten 3: 13 zegt dat Hij een vloek werd voor ons, want volgens Deuteronomium 21:23 is een aan een paal gehangene door God vervloekt.

Wat een wonder dat Hij de mens rechtvaardigde door Zelf een vloek te worden. En wat een grote liefde van God, dat Hij zondaren op deze manier naar Zich terug, terecht brengt.

Hem alle lof, dank en eer!

woensdag 8 apr. **Exodus 12:6**

'U moet het in bewaring houden tot de veertiende dag van deze maand, en heel de verzamelde gemeenschap van Israël zal het slachten tegen het vallen van de avond.' ^[HSV]

Eigenlijk staat er voor 'tegen het vallen van de avond': 'tussen de avonden'.

In Israël begint een nieuwe 'dag' niet om 24:00 uur 's nachts, maar *met het vallen van de avond!* De 14e Nisan begon dus met zonsondergang van de 13e Nisan en duurde uiteraard tot het einde van de middag 24 uur later.

Het volk moest het Pèsach-lam slachten 'tussen de avonden', dus in de 24 uur tussen de zonsondergang waar 14 Nisan mee begint en de *volgende zonsondergang waar 14 Nisan eindigt.*

In Jezus' tijd werd het slachten gebruikelijk *tegen het einde* van 14 Nisan gedaan. Maar het mócht dus ook aan het begin van deze dag! Hierdoor kon Jezus éérst aan het begin van de 14e Zelf met Zijn discipelen het Pèsach-maal gebruiken. En vervolgens werd Hij als het wáre Paaslam *eind* van de 14e Nisan gedood op het kruis. De Heer hield Zich daarmee zeer nauwkeurig aan de wet. ^{Ex.12:6}

Die levende Heer kent ook onze situatie, *niets* ontgaat Hem. En *Hij* draagt u en mij en is nabij, ook vandaag weer!

donderdag 9 apr. **Hebreeën 5:7**

'Tijdens zijn dagen in het vlees heeft Hij gebeden en smekingen, onder sterk geroep en tranen geofferd aan Hem, Die Hem uit de dood kon redden, en Hij is verhoord uit Zijn angst.' ^{Heb.5:7}

In Gethsémáné kwam de Heer in een (innerlijke) worsteling en bad Hij intens, zodat Zijn zweet was zoals bloedstolsels. ^{Luc.22:44}

Waarom?

Jezus wist welke 'drinkbeker' Vader wilde, dat Hij zou drinken.

God gaf Zijn geliefde Zoon over aan zondaars, Hij werd tot zonde gemaakt en moest op het hout sterven.

In deze donkere uren leerde de Zoon gehoorzaamheid uit wat Hij leed. ^{Hebr.5:8} In de hof bad Hij met smeekbeden, smekingen, met sterk geroep en tranen en Hij bad dat niet *Zijn* wil, maar *die van de Vader* zou geschieden.

Vaders wil betekende een zeer diepe weg, maar desondanks zei Hij: ... *laat niet mijn wil, maar de Uwe geschieden.*

Dat mogen ook wij leren nazeggen, hoe moeilijk het ook kan zijn. Want zó diep als de Zoon tóen leed, zal niemand ooit lijden. Wij mogen ons door Vader gedragen weten en in élke situatie kracht ontvangen, staande blijven. Er is de zekerheid: door genade zal God *ons* nooit verlaten, zoals eens de Heer wel moest doorstaan.

Nee, *niets* kan ons meer scheiden van de liefde van God!

vrijdag 10 apr. **Johannes 19:30**

'Toen Jezus dan de zure wijn genomen had, zei Hij: "Het is volbracht!" En Hij boog het hoofd en gaf de geest.' ^{Joh. 19:30}

Vers 28 beschrijft, dat Jezus – 'opdat het Schriftwoord vervuld zou worden' (!) – zei: "Ik heb dorst!" En men stak Hem een spons met zure wijn toe.

Zelfs op het kruis was de Heer heel bewust bezig de Schrift te volbrengen, in dit geval Psalm 69:22! De Heer wist dat alles hiermee tot een einde gebracht was. Hij boog zijn hoofd en gaf de geest.

Van de mensen uit gezien, hebben zij Hem vermoord, maar Hij moest het *volmaakte offer* zijn en gaf bewust zijn geest over – in de dood. Vers 33 zegt immers, dat Hij *reeds gestorven* was als de soldaten bij Hem komen en dáárom braken zij Zijn beenderen NIET.

Naar de wet mocht namelijk van het (Pèsach-)lam geen been gebroken worden. ^{Ex.12:46} Ook hierin heeft Hij Vaders wil volbracht!

Wat een wonder, dat Die Heer u en mij zo oneindig liefhad en -heeft!

zaterdag 11 apr. **Handelingen 2:31**

'... daarom (...) zei hij [David] over de opstanding van Christus dat Zijn ziel niet is verlaten in het graf en dat Zijn vlees geen ontbinding heeft gezien.'

Petrus citeert hier Psalm 16:10.

De Heer kende de Psalmen, ook toen Hij stierf. Hij vertrouwde Vader volkomen toen Hij de geest gaf; vertrouwde erop, dat Hij op de derde dag opstanding zou geven. Anders zouden immers ook déze Psalmwoorden niet volbracht zijn?

In dit geloof is Jezus gestorven. En God wékte Hem op, gaf Hem nieuw leven! Met Hem, *door Zijn geloof*, hebben ook wij in genade vrijmoedigheid verkregen en de toegang tot de Vader, ^{Ef.3:12, 2:18} en zullen allen levend gemaakt worden! Opdat God alles in allen zal zijn. ^{1Cor.15:22,28}

Wij mogen ons nu al thuis weten bij Hem, en met álles bij onze God en Vader 'binnenlopen'.

Dank U wel!

zondag 12 apr. **Mattheüs 28:9,10^a**

'En zie, Jezus kwam haar tegemoet en zei: "Weest gegroet." Zij naderden Hem en grepen zijn voeten en zij aanbaden Hem. Toen zei Jezus tot haar: "Weest niet bevreesd" ...' Vrouwen gingen vroeg naar het graf *'op één van de sabbatten'*. ^{Matth.28:1} (Na de jaarlijkse sabbat was aansluitend de weeksabbat aangebroken.) Daar ontmoetten zij eerst een engel. Maar bij vertrek kwam Jezus hen tegemoet en het allereerste wat de Opgestane Heer dan zegt, is *niet*: "Weest gegroet", maar: "Verheugt je!"

Wat een grote blijdschap is er voor heel de schepping: de dood overwonnen door Hem! Hij is de Eersteling van Gods 'oogst'; immers *'zoals in Adam allen sterven zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden!'* ^{1Cor.15:22} Wat een vreugde geeft het dit te beseffen: *verheug je!*

Nu de opstanding een feit was geworden, zei de Heer vervolgens tegen de vrouwen: "Vreest niet!"

Ook voor ons geldt ditzelfde: "Verheugt je!" én: "Vreest niet!"

maandag 13 april **Lucas 24:3-6^a**

'En toen zij naarbinnen gegaan waren, vonden zij het lichaam van de Heer Jezus niet. En het gebeurde toen zij daarover in twijfel waren, zie! twee mannen stonden bij hen in blinkende gewaden. En toen zij zeer bevreesd werden en het gezicht naar de grond bogen, zeiden die tegen hen: "Waarom zoeken jullie de Levende bij de doden? Hij is hier niet, maar Hij werd opgewekt.'" ^[HSV]

Deze woorden plus wat de boodschappers in herinnering brachten bij de vrouwen, moeten ineens de vertwijfeling hebben weggenomen. Wat? Hij is hier niet, maar Hij werd opgewekt? Ze moeten ineens de harten hebben veranderd van verdriet in blijdschap. Het is onvoorstelbaar! Hij is opgewekt!

Later is dat in volle hevigheid doorgedrongen bij al diegenen die geloofden. De Heer werd gezien, later, door meer dan 500 broeders tegelijk, toen Hij in Galilea was. Overtuigender bewijs met zo veel ooggetuigen kan niet.

Thomas wilde voelen of Hij het echt was en zei: "Mijn Heer en mijn God!"

God werkt in u, jou en mij met *de kracht van Zijn opstanding*.

dinsdag 14 april **Johannes 20:15,16**

'Jezus zei tegen haar: "Vrouw, waarom huil je? Wie zoek je?" Zij dacht dat het de tuinman was, en zei tegen Hem: "Mijnheer, als u Hem weggedragen hebt, zeg mij dan waar u Hem neergelegd hebt en ik zal Hem weghalen." Jezus zei tegen haar: "Mirjam!" Zij keerde zich om en zei tegen Hem: "Rabboeni", dat betekent: Leraar.' ^[HSV]

Maria (Mirjam) was in verwarring. Het was nog niet, zo vroeg op de sabbat, bij haar bekend dat Hij was opgewekt uit de doden. Zij meende, dat Degene Die haar aansprak de tuinman was. Haar gedachten namen een loopje met haar en zij dacht dat deze tuinman haar dode Heer had verplaatst.

Hij sprak met liefdevolle nadruk haar naam uit en dat raakte haar hart. Ineens hoorde zij – uit duizenden – die stem. Het is Hem! Ze juichte: "Rabboeni! Leraar!"

Ineens was daar het uitzicht, de verwachting, Hij is opgewekt! Dat maakt alles anders, ook voor ons: Hij leeft Zijn leven in ons uit. Dat draagt vrucht.

woensdag 15 april **Johannes 20:17**

'... Jezus zei tegen haar: "Raak Mij niet aan, want Ik ben nog niet opgevaren naar Mijn Vader, maar ga naar Mijn broeders en zeg tegen hen: Ik vaar op naar Mijn Vader en jullie Vader, en Mijn God en jullie God.'" ^[HSV]

Hij moest Zich eerst bij Zijn God en Vader vertonen, als presentatie dat heel het grote werk volbracht is. Daarna mochten zij Hem aanraken, wat ook gebeurde. Zo waren daar veel getuigen van de levende Heer.

Ook nu nog kunnen wij getuigen dat Hij leeft en terug zal keren. Hij steeg in de opstandingsdag op naar Vader, een 'geheime' hemelvaart voorafgaand aan Zijn latere, zichtbare, vanaf de Olijfberg.

Zo zal Hij binnenkort 'in het geheim' afdalen tot in de lucht om ons snel weg te halen van de aarde. En later zal Hij zichtbaar afdalen naar de aarde, Zijn voeten op de Olijfberg zetten en Hij zal Zijn volk Israël verlossen.

Hij leeft! Daaruit leven wij vandaag!

donderdag 16 april **Efeziërs 2:4-6**

'God echter, Die rijk is aan barmhartigheid vanwege Zijn onmetelijke liefde waarmee Hij ons liefheeft (wij die dood zijn voor de krenkingen en de begeerten), maakt ons gezamenlijk levend in Christus – in genade zijn jullie geredden – en wekt ons gezamenlijk op ...' ^[NCV]

Het enorme gevolg van de opstanding, opwekking en levendmaking van Christus is, dat wij ook als eersten gezamenlijk met Hem zijn opgewekt en levend gemaakt. Dat is nu nog in de geest, in Hem. Straks, bij de bazuin van God, zullen wij dat ook lijfelijk ervaren.

Nu merken we dat in onze geest, waardoor een kostelijke vrucht groeit. Liefde, vreugde, vrede, geduld, et cetera. Je gaat anders met andere mensen om. Wonderlijk genoeg merk je liefde in je hart voor al die mensen, omdat Vader ze liefheeft en jij ook. Je weet je geborgen in de liefde van de Vader, Die altijd het goede met je voor heeft, ook vandaag. Is dat niet wonderlijk?

En verwonder je je ook niet over de liefde die je in je hart voelt voor alle mensen? Dat komt naar buiten, dat kan niet anders.

vrijdag 17 april **Kolossenzen 2:12^b**

'In Hem ook werden jullie gezamenlijk opgewekt door het geloof in de werkzaamheid van God, Die Hem opgewekt heeft uit de doden.' ^[NCV]

Het tekstverband in Kolossenzen is, dat Christus het einde van alle filosofie van mensen is; Hij is het, Die compleet maakt. Hij maakt God naar de schepselen toe bekend; Hij is de verbinding tussen God en mensen.

Paulus geeft aan, dat wij gezamenlijk met Christus opgewekt werden; God geeft geloof in Zijn kracht in ons hart. Daardoor hebben wij deel aan Zijn opwekking. Zo leven wij, in het bewuste besef, dat Vader ons het leven van Zijn eigen Zoon in ons geeft. Wij zijn daarom in zekere zin al voorbij de dood, en aan het einde van de eonen geplaatst.

Wat een genade! Genade om door te geven, om uit te leven!

zaterdag 18 april **Galaten 1:1**

'Paulus, apostel – niet vanwege mensen, noch door een mens, maar door Jezus Christus en God, de Vader, Die Hem opgewekt heeft uit de doden ...' ^[NCV]

In Galaten gaat het om de genade van God. Paulus laat direct merken, dat hij door Jezus Christus en Zijn God en Vader geroepen werd – niet via Petrus of een van de andere apostelen van de Besnijdenis. Het is *God*, Die nota bene Zijn Zoon uit de doden opwekte, Die Saulus geroepen had en aangesteld tot de apostel van alle volkeren. Hij wekte Saulus in de geest op om Hem te dienen – niet door werken, maar *in genade*.

U, jij en ik zijn geroepen om Hem te dienen, *in Zijn genade*. Dat maakt alles anders en geeft blijdschap in je hart, die je aan anderen door kan geven.

zondag 19 april **Efeziërs 5:14**

'Daarom zegt Hij: "Ontwaak jij die dommelt, en sta op uit de doden, en Christus zal over je opgaan." ^[NCV]

Deze woorden, door de apostel geciteerd uit Jesaja, ^{Jes.26:19} wekken ons op.

Je kunt gericht zijn op van alles, wat op zichzelf niet verkeerd is, alleen is dit het belangrijkste. Paulus wekt ons op – als het ware – om op te staan uit de doden, als we wat ingedut zijn, geestelijk gezien.

Christus is het middelpunt van ons leven. Alleen kunnen we dat weleens vergeten doordat we ons zorgen maken, of doordat ontwikkelingen ons afleiden. Daarom wijst het woord ons op Hem, Die ons liefheeft: Christus.

Vader, dank U dat Hij mijn Heer is.

maandag 20 apr. **2 Corinthiërs 4:7**

'Maar wij hebben deze schat in aarden vaten ...'

Paulus heeft het in dit vers over twee uitersten: dé schat aan de ene kant en het aarden vat aan de andere kant.

Het aarden vat is natuurlijk ons (uiterst) broze lichaam, de schat daarentegen is van God: *'Gods licht schijnt in ons hart om ons te verlichten met de kennis der heerlijkheid Gods.'* ^{vs.6}

Kennis van de heerlijkheid van God – het betekent, dat een mens zou weten van dat wat God vermag te doen. Dit is de uiterst andere kant.

Het bijzondere is dat in uw en in mijn leven deze twee uitersten bij elkaar komen, uiterst zwak en uiterst krachtig. En wáárom ...? Om ons leven, vandaag, te verlichten in meerdere opzichten, zodat Zijn kracht merkbaar zal zijn in ons leven.

dinsdag 21 apr. **Romeinen 12:9^a**

'De liefde zij ongeveinsd.'

Liefde is een belangrijk thema in de Romeinenbrief. Het gaat over de liefde van God voor Zijn schepping. Deze liefde gaat van God uit naar ieder menskind. Dat maakt God tot onze Vader.

Deze liefde is echt, zuiver en puur.

Door deze liefde heeft Vader jou bereikt; Zijn hart heeft jou nodig. Dat is onvoorstelbaar en toch waar. Met diezelfde liefde gaan wij aan het werk, gewoon naar onze naaste, puur en zuiver vanuit een oprecht hart.

Paulus noemt het hier: *ongeveinsd!*

woensdag 22 apr. **Romeinen 12:9^b**

'Weest afkerig van het kwade, gehecht aan het goede.'

Afkerig van het kwade, keer je af! De NCV zegt *verafschuwen*. Het is duidelijke taal van Paulus. Dat kwade zouden we links laten liggen, niet gaan bekijken maar je er van afkeren – het is afschuwelijk.

Het goede, dat is natuurlijk mooi. Hij gebruikt hier het woord: hechten. Dat komt van het Griekse woord 'kollao'. We kennen dat woord als *collage*.

Wikipedia zegt: een collage is een kunstvorm waarbij gebruik gemaakt wordt van uitgeknipte of gescheurde stukken papier of ander materiaal, die met lijm op bijvoorbeeld een schildersdoek worden geplakt (Picasso).

Een collage is een kunstwerk van verzamelde, aan elkaar gehechte stukjes.

Zo is het ook met het goede. Ons leven bestaat uit allemaal stukjes, periodes, dagen en momenten. Al die stukjes bij elkaar hechten aan het goede.

Hoe dat kan? Door de liefde! Dan is ook jou leven een kunstwerk!

donderdag 23 apr. **Romeinen 12:10**

'Weest in broederliefde elkander genegen, in eerbetoon elkander ten voorbeeld, in ijver onverdroten, vurig van geest, dient de Here.'

Ook de broederliefde is voor Paulus belangrijk. De NCV vertaalt genegen met *teder beminend*.

Paulus beschrijft een geweldige situatie, broeders en zusters die elkaar in liefde teder beminnen, dat is HOUDEN VAN ... met inderdaad hoofdletters.

vrijdag 24 apr. **Romeinen 12:12**

'Weest blijde in de hoop, geduldig in de verdrukking, volhardend in het gebed.'

Weest blijde in de hoop ... Hopen op wat? Hoop voor wie? Hoe werkt dat?

'Blijde' komt van *zich verheugen*^[CV]. 'Hoop' wijst naar *verwachting*^[CV].

Voor ons is er vreugde omdat we iets verwachten! Verwachting gaat niet naar het verleden, maar verwachting begint bij onze volgende ademhaling, want daar begint de toekomst. Bij onze volgende ademhaling is Hij nabij, hoe moeilijk het kan gaan; Hij laat niet los.

Verwachting heeft dus te maken met het heden, het nu en tegelijk naar verder. Uitkijken naar die bazuin die zal gaan klinken. Ook dat is verwachting! Dat is een belofte van Hem voor u. Dank Hem.

zaterdag 25 apr. **Romeinen 12:13**

'... bijdragend in de noden der heiligen, legt u toe op de gastvrijheid.'

Een bekende uitspraak is: *In tijden van nood leer je je vrienden kennen*.

Verhalen van de saamhorigheid in de Tweede Wereldoorlog zijn heel bekend, maar dichterbij is dat ook zo. Ook nu leven we in een tijd van nood, mensen die in afzondering leven, zonder fysiek contact met anderen.

'Bijdragend' heeft de betekenis van *deelnemen-aan*^[CV]. Dat is delen in de noden van de heiligen, samen ... met elkaar.

Wat is het dan mooi als we aan elkaar denken met een telefoontje, met een mail of met app. Ook dat is gastvrij zijn. Gastvrij zijn begint in je eigen hart, de wil en de wens om een ander te ontmoeten.

zondag 26 apr. **Romeinen 12:15**

'Weest blijde met de blijden, weent met de wenenden.'

Paulus gaat wel heel ver! Met elkaar delen in uiterste emoties, verdriet en blijdschap. Ook in de brief aan de Kolossen geeft hij hier aanwijzingen voor: *'Doet dan aan, als door God uitverkoren heiligen en geliefden, innerlijke ontferming, goedheid, nederigheid, zachtmoedigheid en geduld.'*^{Kol.3:12}

Met deze 'tools' geeft hij aan hoe wij blij met de blijden kunnen zijn en ook kunnen huielen met de huilenden. Dit zijn de tools die Vader ons eerst zelf gegeven heeft.

Dank aan Hem.

maandag 27 apr. **Romeinen 8:17**

Wij zijn geen 'erfgenamen' en ook geen 'mede-erfgenamen'. Alsof er van een overlijden sprake zou zijn! Integendeel, God is immers de bron van alle leven en Christus het kanaal ervan!

Een juistere vertaling is: 'lotdeelhebbers' van God en 'gezamenlijk-lotdeelhebbers' van Christus.

Wij zijn zó hecht met Christus verbonden dat wij Zijn lijden delen, zoals Hij ook ons lijden deelt. Dat heeft een bedoeling: opdat wij ook zijn heerlijkheid delen.

Nu lijden wij nog in een chaotische, vijandige en van God vervreemde wereld. Straks genieten wij, voor altijd samen met Hem, weergaloze heerlijkheid.

Denk daar maar aan, als je een brief of bericht besluit met 'in Hem verbonden'.

De komende dagen nemen wij het lijden verder onder de loep.

dinsdag 28 apr. **Romeinen 8:18**

'Want ik reken ermee dat het lijden van de huidige era niét opweegt tegen de heerlijkheid die op het punt staat aan ons onthuld te worden!'^[proeve CV]

Paulus zegt hiermee dat ons lijden in geen verhouding staat met de heerlijkheid die ons ten deel zal vallen. Hij 'reken' ermee. Het staat voor hem als een paal boven water. En Paulus kan het weten, want hij heeft een waslijst van ellende moeten doorstaan.

Maar hij kende ook de verheerlijkte Heer als geen ander. Hij mocht ten minste tweemaal iets van die heerlijkheid waarnemen.

Eerst was het bij zijn ontmoeting met de Heer op de weg naar Damascus. Zelfs de getemperde heerlijkheid waarin de Heer verscheen, waren voor zijn ogen teveel.

Bij een andere gelegenheid werd hij weggerukt 'tot in het paradijs'.^{2Cor.12:2-4} Wat hij toen waarnam, sloeg hem met stomheid.

Laten wij met Paulus meerekenen, in het besef dat al ons lijden een eindig lijden is. Wij kunnen het *samen met Christus* doorstaan, tot wij die onvoorstelbare heerlijkheid in mogen gaan.

woensdag 29 apr. **Openbaring 21:4**

'En Hij zal iedere traan uit hun ogen uitwissen en de dood zal er niet meer zijn, noch rouw, noch geschreeuw, noch ellende zal er meer zijn ...'^[proeve CV]

Het is voor Israël vandaag 'jom hazikaron', 'dag van herinnering'. Op deze dag worden de Israëlische doden als gevolg van oorlogen en terrorisme herdacht. Het herinnert feitelijk aan de strijd die het *volk* Israël van meet af aan heeft moeten voeren tegen de volken rondom en bij hen.

Hoeveel strijd, verdrukking en lijden heeft Gods volk in de tegenwoordige boze eon^{Gal.1:4} [NCV] niet moeten doorstaan? En dat al vanaf de jaren waarin Abram trok naar het land dat *Jahweh* hem gewezen had!^{Gen.12:1-4}

Daar aangekomen zei *Jahweh*: *'Aan jouw zaad [nageslacht] zal Ik dit land geven.'*^{Gen.12:7} [proeve CV] Het is het land waarvan God *gezworen* had het aan Abraham, Isaak en Jakob en hun nakomelingen te geven.^{Gen.50:24, Deut.34:4 e.v.a.} Dit is geen politiek statement, maar Gods Woord! Het volk Israël staat nog grotere verdrukking en zwaarder lijden te wacht-

ten. De apostel Johannes heeft echter op hoge leeftijd Gods belofte mogen doorgeven dat Hij daaraan voorgoed een einde zal maken. God gebruikt ook senioren ...

donderdag 30 apr. **Filippenzen 1:29**

Want aan jullie is de genade verleend, voor Christus, niet alleen in Hem te geloven, maar ook voor Hem te lijden. ^[NCV]

Te weten dat wij in genade gered zijn, maakt ons dankbaar en blij. Maar geheel anders kijken wij tegen de genade aan die ons verleend is ook voor Hem te lijden. Niemand zit immers op lijden te wachten. Waarom zou ik als gelovige moeten lijden?

Wanneer Paulus echter nadrukkelijk zegt: '*Wordt navolgers van mij zoals ik van Christus*', ^{1Cor.11:1 [proeve CV]} houdt dat ook confrontaties met lijden in. Paulus heeft daarvan een enorme portie te verwerken gekregen, zowel geestelijk als lichamelijk.

Zoals vliegen op honing afkomen, komt lijden op een gelovige af. De vliegen stellen hier de werken van het vlees voor, ^{zie Gal.5:19-21} de honing de vrucht van de geest. ^{Zie Gal. 5:22} –

een ellendige combinatie. Toch zal niets ons kunnen scheiden van de liefde van Christus.

Volgens Gods Woord zijn wij feitelijk reeds overwinnaars door Hem Die ons liefheeft!

^{Rom.8:35-39} Vraag niet waarom je moet lijden, maar waartoe of liever, tot Wie! Het brengt ons nader tot Hem Die het al in allen compleet maakt! ^{Ef.1:23 [NCV]} Ons lijden is dus alles-behalve zinloos.